

Maldos bendrystė

„Štai – Dievo avinėlis!“ Visi vaikai per šv. Mišias nori jį paliesti. Iš tiesų, Kristus leidžiasi paliečiamas.

Ramybė ir džiaugsmas jums!

Jau dabar dvelkia Velykų kvapai: mira, alavijas, gražiausiojo iš žmonių vaikų aromatas. Kristus, mūsų šviesa, jau prisikėlęs! Taip, jo aromatas dieviškas ir svaiginantis. Tai meilės ir begalinio gailingumo aromatas, kurį Kristus per Velykas kasmet skleidžia visoje žemėje. Taip, Viešpatie Jėzau, visa žemė kupina tavo meilės!

Trokštame mylėti tave kaip Marija Magdaliėtė, išliejusi tau ant kojų indą kvapaus tepalo, itin brangaus atsivertimo tepalo, kad mylėtume taip, kaip tu, parodęs mums meilę iki galo ant kryžiaus. Kryžius tapo palaiminimu, gyvybės medžiu. Kančią, kurią patiriame stengdamiesi mylėti tiesoje, kančią, kurią patiriame iš kitų ar kartais suteikiame kitiems, Kristus, jei tik esame

tvirtai prisirišę prie jo, perkeičia į gyvybę teikiančią jėgą, atleidimą. Visa kančia, kurią patiriame stengdamiesi mylėti, priimta tikėjimo šviesoje, anksčiau ar vėliau mus padarys Kristaus pergalės dalininkais. Tebebūdami šioje žemėje, jau galime žavėtis Kristaus prisikėlimo spindesiu.

Pasiklausyki, ką tau sako pranašas Ozėjas: „*Pagydysiu tavo neištikimybę, mylėsiu tave visa širdimi, būsiu tau lyg rasa, tu žydėsi kaip lelija ir suleisi šaknis kaip Libano miškas, skleisis tavo atžalos, tavo grožis bus kaip alyvmedžio, o kvapas kaip Libano, žydėsi kaip vynmedis.*“ (Oz 14, 5-10)

Ak, išgirski, ką tau sako Kristus: „*Esu tarsi visuomet žaliuojantis kedras*“, tai reiškia, „esu prisikėlęs visiems laikams, tai aš tau duodu vaisių...“

Taip, Viešpatie Jėzau, tu mums duodi savo Šventąją Dvasią, tu nusviedi visas mūsų nuodėmes į jūros gilybes... Kasmet per Velykas tu mus išsiunti kelionėn – gaiviai, pavasariškai su Evangelijos džiaugsmu. Kokia malonė turėti tokį nuostabų popiežių, kuris, sekdamas Kristumi, mums labai konkrečiai rodo Evangelijos džiugesį - užuojautos, paprastumo gestais. Ne tik Vatikane reikalingos reformos, bet ir kiekvieno mūsų gyvenimuose.

Brolis Morkus plauna kojas būsimiems broliams ir seserims novicijams.

Įvilktuvės ir laikinieji įžadai

Gerokai įsibėgėjus Gavėniai, per šv. Juozapą, šventėme Ievos, Amandine ir Pjero įvilktuves. Labai gražu matyti šį brolių ir sesutes apsilvillusius tokiu iškalbingu ženkle. Abitu apsilvelka paprasti, silpni žmonės, tačiau Šventoji Dvasia bei bendruomeninis gyvenimas juos stiprina ir palaiko: „*Mylėkite vieni kitus taip, kaip aš jus mylėjau.*“ Kaip mus brangu ir gyvybiškai svarbu žinoti, kad esame mylimi, nepaisant visų mūsų trūkumų. Vienintelis mūsų saugumas – tai didžiulė ir ištikima Viešpaties meilė. Broliška meilė jai suteikia konkrečią išraišką.

Kovo 25 dieną, per Viešpaties apreiškimo iškilmę, brolis Šarbelis ir sesė Žiuljeta ištarė savo laikinuosius įžadus. Mišiose dalyvavo mūsų kaimelio kunigas Ksaveras bei vaikai, kuriuos br. Šarbelis ruošia Pirmajai komunijai.

Bendruomenės Konstitucijos patvirtinimas

Su dideliu džiaugsmu sulaukėme Namiuro vyskupo dekreto, patvirtinančio mūsų bendruomenės Konstituciją. Ilgai ir daug dirbome ruošdami šį dokumentą. Mums padėjo labai daug patyrusių ir kompetentingų žmonių. Mūsų bendruomenei tai naujas etapas.

Mūsų novicijai: s. Amandine, s. Ieva-Marija, br. Pjeras; jiems iš kraštų – s. Žiuljeta ir br. Šarbelis, davę savo pirmuosius įžadus.

Nuo kryžiaus iki prisikėlimo

Šiandien jau išties kvėpia Velykomis, šviečia saulė, sprogsa medžių pumpurai. Slyvaitės dabinasi tūkstančiais baltų žiedelių. Karvės bei ėriukai ima kasytis tvarte ir trokšta išbėgti į pievas. Brolis Joakimas mums išvirė trintos dilgėlių sriubos, kurioje gausu vitaminų. Narcizai baigia nužydėti, o buožgalviai prie šaltinio jau su kojytėmis, ima judėti. Taip, Kristaus meilė mums leidžia žavėtis nuostabia kūrinija. Dar daugiau – regėti Kristaus teikiamą gyvybę savo broliuose ir seseryse. Toji šviesa gyvena ir jumyse. Jau netrukus įžengsime į Velykų laiką. Stenkimės patirti visą Velykų slėpinį – kryžių ir šviesą, kančią ir naują gyvenimą! Kristaus prisikėlimas mus skatina keliauti po visą žemę. Šventosios Dvasios jėga mus kviečia išeiti iš savo namų, iš savo „kokono“ ir skleisti šią nuostabią, neprilygstamą, kupiną Tėvo meilės naujieną:

O, mano džiaugsmė, Kristus prisikėlė!

Ačiū, kad kartu galime būti viena šeima, kartu esame Bažnyčia. Ačiū už jūsų maldą, palaikymą, pasitikėjimą. Linkime jums daug džiaugsmo, paprasčiausiai dėl to, kad Kristus prisikėlė. Tad su juo ir kaip Jis, priimki malonę ir stiprybės mylėti.

Brolis Morkus

Keletas naujienų iš Lietuvos

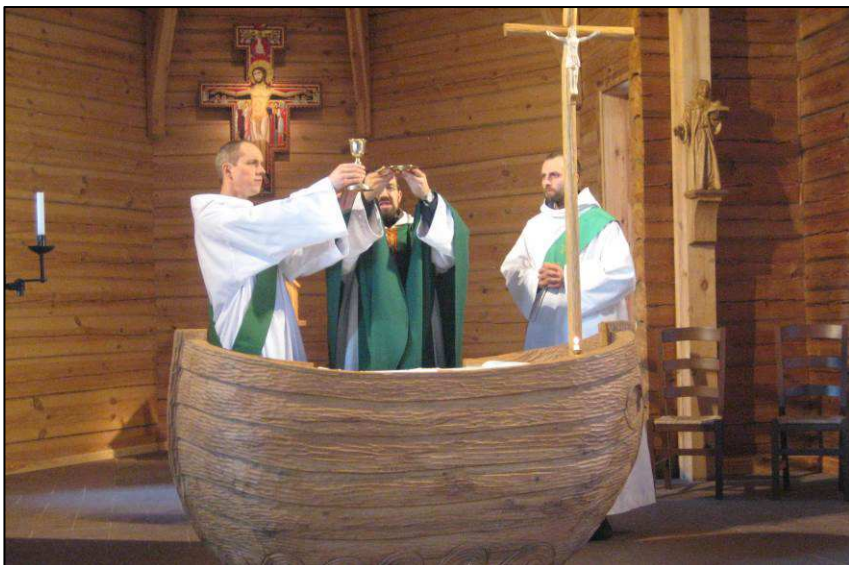
Kovo mėnesį, kaip ir daugelyje mūsų vyskupijos parapijų, pas mus vyko 24 val. nuolatinė adoracija. Tuo metu pas mus svečiavosi mokiniai iš Šiaulių. Su dideliu užsidegimu jaunuoliai pasisiūlė adoruoti dviese po valandą per visą naktį. Viena mergina sakė, kad pirmą kartą išbuvo tiek laiko tyloje.

Kiek vėliau su broliu Vidu ir Antanu keliavome į Šiaulius, į vieną mokyklą, ir tuo pačiu vėl sutikome pas mus viešėjusį jaunimą maldos grupėje. Jų susirinko apie dvidešimt. Vienas vaikinys pasakojo, kad močiutė jam buvo padovanojusi Marijos paveikslėlį, tačiau šis jo visai nedomino. Grįžęs iš Baltriškių jis susirado minėtą paveikslėlį ir dabar kasdien meldžiasi rožinį. Visi jaunuoliai nešioja medinį kryželį ir dalijosi, kad mokykloje turėjo daug progų liudyti. Maldos grupės iš tiesų labai svarbios. Jose jaunimas gali tęsti tikėjimo patirtį, pradėtą Baltiškėse, ir po truputį įsitraukti į Bažnyčios gyvenimą. Kaune Vidas man sakė, kad per tris mėnesius maldos grupėje susirado daugiau draugų nei per visus studijų metus.

Kai važiuojame lankyti maldos grupių, nakvojame jaunimo šeimose. Visuomet patiriame gražių susitikimų. Dažnai šiek tiek užtrunka, kol galime paprastai ir giliai kalbėtis. Tai jau džiaugsmas, kai susirenka visa šeima. Po to,

reikia sugalvoti, kaip pasiūlyti išjungti televizorių, kuris vis traukia dėmesį. Po vakarienės pasiūlome melstis Naktinę. Po Dievo Žodžio skaitymo stojusi tylą visuomet būna nuostabi bendrystės akimirka. Viešpats duoda savo ramybę. Man labai patinka tokie susitikimai, per juos mes labai daug gauname. Taip pat žmonės mums patiki daug intencijų. Šiais šeimos metais, derėtų pagausinti tokių apsilankymų. Esame kviečiami nešti Kristaus džiaugsmą ir ramybę į šeimų kasdienybę. Ačiū, kad padedate mums savo malda.

Brolis Pranciškus

Sausį mus aplankė brolių noviciatas iš Belgijos. Br. Mišelis ir br. Frederikas, birželį gausiantys kunigų šventimus, koncelebruoja su br. Egidijumi.

Ramybė jums iš Baltriškių!

Čia rašo Jonas iš Jono Krikštytojo metų. Koks džiaugsmas rašyti jums, girdint už lango dangaus sparnuočius nuostabiai čilbant. Norime pasidalinti įvykiais, kuriuos išgyvenome kartu su broliais per laiką nuo Kalėdų.

Belgija. Dėkojame broliams už suteiktą galimybę apsilankyti Lavaux-Ste-Anne.- didžiojoje Tiberiadoje, kur gyvena 20 brolių ir 10 sesių! Pamatyti, ką gali padaryti Kristaus meilė per brolius ir seses, pamatyti iš kur viskas atkeliavo į Lietuvą. Rekolekcijos, per kurias išgirdom daugybę br. Morkaus pamokslų. O žinot, ką veikėm penktadienį trečią valandą? Stovėjom tvarto vidury tarp karvių su šakėm rankose bei dėkojom Kristui už auką ant

kryžiaus. Graži tradicija sustabdyti darbus, kad ir kur bebūtum, ir dėkoti Kūrėjui. Taip pat buvo proga piligrimyste pagerbti Švč. M. Mariją jos apsireiškimo vietoje Borah (Beauraing). Eiti teko net per lietu, meldžiantis visas keturias rožinio dalis. Kuo smarkiau lyja, tuo smagiau, tuo garsiau dėkojam Dievui!

Misijos. Kuo toliau, tuo drąsiau vykstame į mokyklas dalintis augančia Kristaus meile. Pamatai, kaip puikiai Viešpats tavo silpnumus paverčia galybe Dievo akivaizdoje. Būna, kad septintoje pamokoje iš eilės nebėra Meilės nei tavo veide, nei kalboje, o Viešpats prakalbina mokinių širdis ir išveda 45 minutėms į dykumą... Su br. Egidijum Antazavėj netikėtai dalyvavom Talentų šou su giesme - „Dieve, parodyk man kelią“. Brolis priminė, kad visi turime talentus, o žiūrovų salę pavertėm scena, kurioje visi sudarė bendrą Dievo garbei giedantį chorą.

Žemaitijos Kalvarijos kalnai. Jono Krikštytojo metai artėja į pabaigą, o atsakymo į klausimą „Dieve, ko tu iš manęs nori?“ kaip nėra - taip nėra... Dėkuj Dievui, kad mūsų tarpe yra Donatas ir Antanas, grynai žemaičiai, kurie pasiūlė „kožną“ gavėnios rytą prieš tylos maldą melstis Kristaus kančios apmąstymą, aukojant juos už mūsų ateities kelią. Net Alain'as iš Belgijos gieda, tad kviečiam ir jus prisijungti!

Spektaklis apie Joną Paulių II. „Pasaulio džiaugsmas susilies su Bažnyčios Džiaugsmu - turėsime dar vieną užtarėją pas mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. Štai, piligrimų globėjas nenustoja keliauti. Kiekvieną akimirką padeda Jėzui įveikti didžiausius atstumus iki mūsų širdies gelmių, kurios dažnai padengtos storiausiu ledu.“ - tai ištrauka iš spektaklio scenarijaus apie būsimąjį šventąjį, kurį drauge su Šv. Damijono grupe, broliais bei Jono Krikštytojo metais rengiame Velykų šventėms. Labai įdomu gilintis bei analizuoti šio Šventojo gyvenimą bei kurti drauge, rezultatai paliekant Dievo valiai. Vis dėlto melskitės, kad mums pavyktų!

Darbai. Kadangi esame vaikinai, dažnai niežti rankos ir norisi eit kažką daryt, ne vien knygas skaityt Kol aš rašau,

Jonas ir Antanas dirba prie ermitažo, pavadinto „Jonas Krikštytojas“

Marius miške degina šakas, (visai neseniai buvo kilęs mažas gaisras, kuris vos nenusvilino jo didžiulės barzdos :D). Darbščiausias iš visų – Donatas, mokykloje atsakingas už plytelių klojimą, tai jam gera statybos inžinerijos studijų praktika. Alain'o jau nebeįsivaizduojam be „benzopjūklo“, bei traktoriaus, su kuriuo jis akėja br. Egidijaus daržus. Mes su Antanu ir br. Mišeliu dirbam prie naujai statomo ermitažo. Neseniai baigėm šiltinimo darbus (ir žinom, ką broliai kaltins, kai bus per šalta), pradėjom dengti stogą.

Nors daug juokaujam, niekada nepamirštam, dėl ko čia esame. Metus „taisyti Viešpačiui kelią“, kad jis vėliau „ištiesintų mūsų takus“. Garbė Dievui Tėvui ir Sūnui ir Šventajai Dvasiai!

Naujienos iš Filipinų!

Rašau Jums iš Filipinų, iš Sapang jau įsibėgėjus misijai. Džiaugsmas buvo prisijungti prie jau prieš kelias savaites anksčiau išskridusių br Emanuelio ir br Serafimo. Šiais metais daug visokiausių mažesnių ar didesnių misijų. Daugiausia (nenustebinsiu, turbūt) darbuojosi San Damiano klinikoje, yra keli nauji darbuotojai (ir Bruno – jaunuolis, kuris jau metus savanoriauja čia), tai truputį medicininę formaciją bandau duoti, kad su tuo, ką turime čia, galėtume geriausiai padėti. Kuya Oyeth – gyvas šventasis, bet kuriuo paros metu keliasi net slogos gydyti. Ir šiaip, čia daug tikrai šventumo pavyzdžių sutinku.

Turėjom ir sunkų atvejį – nėščią jauną moterį (22 m. amžiaus), kuri atėjo smarkiai sutinusi, su aukštu (labai...) kraujospūdžiu, atlikau šlapimo tyrimą, kur radau daug baltymo – buvo aišku, kad gresia didelis pavojus tiek mamai, tiek kūdikiui... Skubiai reikėjo atlikti cezarių... Filipinų „emergency“ tvarka - (pinigų paieška ir t.t.) pagaliau po trijų dienų ji buvo išoperuota, tada dar vieną dieną kūdikėlis „laukė“ inkubatoriaus, nes neturėjo laisvo (bet greičiausiai, nes neturėjo pinigų...). Šįryt sužinojom, kad mažylė iškelia pas Viešpatį... Šįvakar eisim melstis į šitos šeimos namus su SD jaunuoliais.

Tikrai, jei neturėčiau tikėjimo, važuočiau atgal Europon, nes gyvenimas nuolatiniame tokiaime neteisingame skurde neturi jokios prasmės... Bet dabar esu labai laiminga, pilna ramybės ir džiaugsmo gyventi kartu su mažutėliais, jiems tarnauti ir nešti Prisikėlusį Kristų, kasdien Jį sutikti ir mylėti vargšuose. Gyvenu kasdien kartu su šv. Luko Evangelija – daug džiaugsmo sekti Kristumi ten, kur Jis siunčia. Pasitikėti Jo malone ir Šv. Dvasios įkvėpimais.

Maldos bendrystėje ir džiaugsmu,

Viktorija iš Kauno Šv. Damijono grupės

Seserų piligrimystė į Paray

Ištrauka iš seserų laiško:

Koks džiaugsmas keliauti į Paray-le-Monial, pas meile degančią Jėzaus širdį! Apsireiškimų koplyčioje praleidome daug laiko, adorodamos Švenčiausiąjį Sakramentą, išstatytą dieną naktį. Mus labai šiltai priėmė seserys klarisės, pas jas nakvojome.

Ketvirtadienio vakarą viena mergina iš E.S.M. evangelizacijos mokyklos, vardu Solene, mus pakvietė susitikti su jaunimu, liudyti ir valgyti kartu. Buvo labai gražu, jaunuoliai buvo labai susidomėję.

Sekmadienio vakarą mus pavežėję žmonės pasiūlė užsukti į Vezelay. Atvažiavome prieš pat bazilikos uždarymą. Labai įspūdinga buvo keletą akimirkų likti vienoms pačioms didžiulėje, vien tik piligrimų žvakėmis apšviestoje bažnyčioje.

Meldėmės prie Marijos Magdalietės relikvijų, prašėme malonės mylėti taip karštai, kaip ji ir užsidegimo skelbti Prisikėlimo džiaugsmą.

Pirmadienio rytą iškeliavome pėsčiomis per Burgundijos kalvas ir pievas, kuriose taip gausu avių! Kiekviename kaime aptikdavome romaninio stiliaus bažnytėlių, jos būdavo visuomet atrakintos! Koks džiaugsmas, kad galėjome jose sustoti atsikvėpti, melstis, dėkoti už

„Nepamirški, kad Kristus tave saisto švelnumo saitais ir veda į vešlias šventumo ir radikalaus savęs dovanojimo ganyklas“.

tokį gražų vienuolinį palikimą. Kliuny vienuolynas turėjo be galo daug įtakos šiame krašte.

Po to keliavome nuostabiais ažuolų miškais iki Suviny, piligrimų gausiai lankomos vietos, kur palaidoti šv. Majulis ir šv. Odilonas, trečias ir ketvirtas Kliuny vienuolyno abatai. Ten ypač meldėmės už mūsų „abata“ brolių Morkų.

Vakare ieškant maisto bei nakvynės susipažinome su labai miela šeima. Jie mus priėmė, kartu meldėmės Naktinę. Tiesą sakant, mums pasibeldus į duris jie kaip tik ruošėsi išvykti ir mums pasiūlė apsinakvoti rūsyje, kuriame jie dažnai priima šv. Jokūbo kelio piligrimus. Grįžę jie mums pasiūlė išgerti kartu arbatos ir palypėti aukštu aukščiau, nes ten šilčiau. Ačiū, tau, Viešpatie!

Trečią dieną keliavome palei kanalą, labai ramu, gražu, lygus takas (labai gerai skaudantiems keliams). Nukeliavome apie 25 kilometrus. Vos vos! Tačiau vertėjo į Paray atkelti pėsčiomis. Daugybė angelų kelyje mums buvo tikri Apvaizdos įrankiai. Mus taip pat labai šiltai priėmė Sept-Fons abatija. Kiek jaunimo ir koks užsidegimas!

Teužvaldo ir tedžiugina jus meile deganti Jėzaus širdis!

s. Agnes ir s. Dalia

Keliaujanti ikona

*Gabrielė mums pasakoja
vienos ikonos kelionę po Belgiją.*

Kartą brolis Morkus man įdavė šventosios Šeimos ikoną ir pasiūlė ją nuvežti šeimoms, kurioms ji būtų labiausiai reikalinga. Kas savaitę ji keliauja iš vienos šeimos į kitą. Ją nuvežusi aš paaiškinu, kad tai keliaujanti ikona iš Tiberiados ir pasiūlau melstis šventajai Šeimai, taip pat palieku pasiaukojimo maldą. Kiekvieną savaitę, nežinodama, kuriai šeimai ikona šiuo metu labiausiai reikalinga, meldžiuosi, kad Šventoji Dvasia mane apšviestų. Vos sugalvojusi vardą, turiu pripažinti, labai nedrąsiai, iškeliauju pasiūlyti ikonoms...

Esu labai sužavėta ir nustebusi, kiek žmonių jau patyrė malonių šios ikonos dėka. Štai keletas perliukų.

Pirmiausia ikona viešėjo pas Denyzę, kurios anūkė prieš šešis mėnesius buvo nužudyta, našlaičiais liko du jos proanūčiai. Toji savaitė Denyzei buvo labai sunki, nes jos anūkė tomis dienomis būtų šventusi 40 metų jubiliejų. Išvydusi atkeliaujančią ikoną ji buvo sužavėta pastarosios grožio. Močiutė iškart pastatė ikoną šalia anūkės nuotraukos. Štai, ką ji man vėliau pasakė: „Ačiū šventajai Šeimai, ji man padėjo iškęsti savo skausmą“.

Veždama ikoną kitai šeimai labai abejoju... Ar gerai darau, gabendama šv. Šeimos ikoną savo pusseserei, kuri prieš dvi savaites pranešė, kad paliko savo vyrą... Pelenų trečiadienio vakarą atverdama duris ikonai ji labai susijaudino: „Kaip gi man, išsiskyrusiai, esančiai kas tik nori, tik jau ne „šventoji Šeima“, įteikiama ši ikona?“ Ji nusprendė melstis kartu su savo dviem vaikais prie šios ikonos. Maldą ji buvo apleidusi jau keletą mėnesių... Ji ėmė mąstyti, kelti klausimus... Ir paprašė savo vyro, gyvenančio Ispanijos pietuose grįžti ir kartu praleisti savaitgalį. Tai buvo toks savaitgalis, kokio jie jau seniai nebuvo turėję. Klausymosi, tarpusavio supratimo, žaidimų su vaikais savaitgalis. Galiausiai jie nusprendė susitaikyti. Šeima ir vėl vieninga! O, džiaugsme! O, didis džiaugsme! Ačiū, tau, Viešpatie! Štai, ką moteris man pasakojo: „Šventosios Šeimos ikona atkeliavo pas mus kaip dangaus dovana. Ji dovanojo ramybę mūsų šeimos židiniui, atvėrė mus begalinei Dievo meilei. Tai buvo ištis dovana, malonė ją priimti. Tegul Šventoji Dvasia ir toliau mums teikia savo šviesos, jėgos ir džiaugsmo. Ačiū.“

Paulius, mūsų keturiolikmetis sūnus, entuziastingai mane lydėjo vežant ikoną pas jo geriausio draugo šeimą, kuri išsiskyrusi ir labai kenčia. Draugo mama, vardu Natali, pamačiusi ikoną sušuko vaikams, sėdintiems prie televizoriaus: „Išjunkite TV ir ateikite pažiūrėti, ką gavome!“ Atbėga visi vaikai. Mama paruošia maldos kampelį ir pažada, kad melsis kasvakar su savo jauniausia aštuonerių metų dukra, kuri vėliau liudijo: „Viešpatie, aš dar niekuomet nesijaučiau taip arti tavęs. Šios ikonos dėka, aš prisiminiau, kad tu esi visų Tėvas“.

Po kurio laiko Paulius svečiavosi pas draugą ir kartu su visa šeima pietavo. Grįžęs man pasakojo: „Mama, ta ikona tikrai daro stebuklus. Anksčiau, pietūs draugo šeimoje būdavo nelinksmi, niekas nekalbėdavo, greitai visi pavalgėdavo ir eidavo kas sau... Dabar viskas pasikeitė... Valgyti kartu daug linksmiau, visi kalba...“ Kai nuvažiavau pasiimti ikonos iš tiesų radau mamą džiugią ir ramią. Ačiū šventajai Šeimai už visas teikiamas malones.

Gabrielė (Belgija)

KALENDORIUS

Balandis

- Ket. 17–20 d. Velykų stovykla
- Ket. 24–29 d. Brolis Egidijus ir Donatas Romoje
- Penkt. 26–28 d. Vyrų savaitgalis, žygis iš Salako į Baltriškes
Piligriminės kelionės „Šviesos kelias“ iš Kauno su
broliais kapuciniais pabaiga
Vaikai iš Švenčionėlių

Gegužė

- Ket. 1–2 d. 25 vaikai iš Panevėžio
- Penkt. 2 d. „Šviesos kelias“ su mokiniais Šiauliuose
Savaitgalis sužadėtinams
- Treč. 7 d. Susitikimas su „Gyvųjų akmenų“ bendruomene Kaune
- Treč. 14-16 d. Mokiniai iš Panevėžio
- Šeš. 17 d. „Šviesos kelias“ su SD grupe Vilniuje
- Ket. 22-27 d. Misija į Rybnik (Lenkijoje)
- Šeš. 24- 25 d. Savaitgalis paaugliams
Mokiniai iš Panevėžio
- Šeš. 30- 1 d. Rekolekcijos latviams

Birželis

- Ant. 3-4 d. Mokiniai iš Panevėžio
- Penkt. 7–9 d. Savaitgalis Šv. Damijono grupės nariams
- Treč. 11-13 d. Mokiniai iš Šiaulių
- Penkt. 13–15 d. Sielovadinė ir socialinė pagalba Caritas iš Vilniaus
- Ant. 17–19 d. Stovykla „Šviesos dirbtuvės“ savanoriams ir draugams
- Penkt. 20–22 d. „Bendrakeleiviai“
- Sekm 29 d. Brolio Mišelio ir br. Frederiko kunigystės šventimai
(Belgijoje)

Liepa

- Treč. 2–6 d. Šeimų stovykla
- Sekm. 6 d. Brolio Mišelio primicijos Baltriškėse
- Penkt. 4 d. Piligrimai iš Belgijos
- Pir. 21 - 27 d. Paauglių stovykla
- Ant. 22 - 27 d. Vaikų stovykla

MALDOS INTENCIJOS

1. Melskimės už brolių Serafimą ir Viktoriją iš šv. Damijono grupės, išvykusius prisijungti prie brolio Emanuelio misijos Filipinuose, Talim saloje, bei ten sutikti Velykų.
Už brolių Ivaną, išvykusį padėti broliams Benua, Juozapui, Syriui, Žan-Pjerui, Rožė, Džeriui ir Urijai Konge.
Seserys Dalia ir Asta prisijungė prie brolių Pranciškaus, Mišelio, Egidijaus, Vido ir Lionelio Lietuvoje.
Melskimės už visus šiuos brolius ir seseris, išvykusius į misijas, taip pat ir už brolius, gyvenančius bendruomenėse užsienyje. Kartu su jais nuolat dirbujamės statybų ir atsivertimo kelyje. Dėkojame už jūsų maldą, kad visa būtų statoma ant Kristaus uolos.
2. Pavedame jūsų maldai br. Mišelio ir br. Frederiko kunigystės šventimus, kurie vyks birželio 29 d., sekmadienį, Belgijoje. Br. Mišelio primicijos vyks Baltrškėse, liepos 6 d., sekmadienį, 11 val. Visi esate labai laukiami. Tepadeda Viešpats šiems broliams naujoje tarnystėje, te savo kunigyste jie skleidžia Evangelijos džiaugsmą ir Dievo gailingumą.
3. Melskimės už vasaros stovyklą. Liepos mėnesį rengiame stovyklą šeimoms, po jos – stovyklos paaugliams ir vaikams. Rugpjūčio pradžioje broliai su 40 jaunuolių grupe važiuos į Asyžių, ten pėsčiomis keletą dienų keliaus šv. Pranciškaus pėdomis.
4. Pavedame jūsų maldai žmones, prašančius mūsų maldos, taip pat ieškančiuosius darbo ar kenčiančius nuo priklausomybių.
Melskimės už jaunuolius, trokštančius sukurti šeimą, ir už ieškančiuosius savo pašaukimo.

Broliai bendruomenės išvykos metu.